

Gün Dönümü

– Mecaz Adam · 17 Haziran 2022

Sevimli bir adam değildim
Olmaya da pek niyetim yok
Evvel zaman içinde çok ezildim
Mesken diye göz diktiğim yerler soğuk

Kırıldım her çıtırtıda
Bir kuşun çırpınışlarını andıran
Hayatta kalma mücadelem adına
Kendini el aleme rezil etme eylemi dediler
Yalnız kalmayı seçtim
Yalnız kaldıkça çok ağladım

Çiçekler hep aynı familyaya mı ait olmalı
Yok mudur kaktüslerinde bir canı?
Kime sorsam orta doğu mazlumlar coğrafyası
Ne vakit kanayan yaraların kabuk bağlaması

Düşündükçe içimdeki üst geçitlerden geçiyorum
Köprüler yıkılıyor başıma bir bir
Sokaklar bilindik telaşlardan ırak
Kaybettiğim huzuru uzak kıtalarda arıyorum

Kurduğum saattin bir saat öncesinde uyandığım
Vakit namazlarıma şahitlik eden seccadem
Söyle kardeşlerime canım sırdaşım
Gecenin karanlığında kor alevlerin yaktığı sinem
Siper olmak istemedi mi mazlumun göğsüne degen kurşunlara

Karşılıdığım her dert yakamdan tuttu
Kopardı gömleğimin düğmelerini
Yusuf misali kaçmak istedim elinden
Dost bildiklerim adımları zikretmeyi unuttu
Gözümde büyüttüğümünden dertleri
Neler çektim nefsimin ellerinden

Vatanı istila edilmiş sübyanlar gibi
Cami avlusunu kendime mesken seçtim
Rahmet yağdı ıslattı elbiselerimi
Güneşi kendime dost seçtim
Batışını gördüğümde
Şaşkınlığımı gizleyemedim İbrahim gibi

Ebuleheb'in elindeki çakıl taşları gibi
Olsam razıyım dilimde kelime-i tevhid
Aksa gönlüme maneviyat nehirler gibi
Nefsiyle mücadele eden her ten kesilir mücahit
Her tövbemde yeniden filizlenirim
Kalbim gün dönümü gibi
Rahmet bahar kılar gönlümdeki mevsimi
Derdi kederi unuturum

Yalanım yok
Varlığımı elinde tutan rabbe yeminim olsun ki
Şehadete koşan mücahitler gibi
Gönlüm çölde susuz kalmıştır şehadete
Buda açık arzuhalimdir
Her şeyi gören ve duyan mutlak vahdete